

at der ingen Grund er til at understøtte dette Ugeblad med 500 Kr. Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om dette Blad.

Ministeriet har forespurgt hos sin Konsulent i Skolesager om dette Blad. Det hedder „Forældre og Børn“. Jeg skal tillade mig at oplæse et Par Linier af, hvad Regeringens Konsulent udtaler om dette Blad. Han siger: „Bladet er kun udkommet i et Par Maaneder, og Foreningen har kun bestaaet i ca. 1½ Aar. En saadan Forening, hvis Virksomhed man, bortset fra Navnet, ikke kan have nogen Mening om, bør virke i lidt længere Tid, før man statsunderstøtter den. Bladet er nærmest intetsigende. Det indeholder en Del ualmindelig abstrakte og almindelige pædagogiske Betragtninger og en Del almindelige indremissionsagtige Smaastykker“. Man maa indrømme, at denne Forening har været meget virksom: halvanden Maaned efter, at de have begyndt deres Blad, ere de straks hos Ministeren for at faa Statsunderstøttelse til dette Blad! Ved et Gennemsyn af selve Bladet mærker man straks, at det er et Blad med stærk Tendens. De have saaledes en Artikel, der hedder: Kultur og Moral, hvori de drage til Felts mod Socialisme og Radikalisme. Endvidere har dette Blad sat sig som Opgave at bekæmpe den daarlige Presse i dette Land. De have en Artikel med Overskrift: „Onde Urter“, og disse onde Urter ere de Blade, som de ikke kunne lide. Disse Blade advare de imod og kalde dem Smudsblade, og medens man af den Forening, som er oprettet i den Hensigt at bekæmpe Smudspresen, ikke kan faa at vide, hvad det er for Blade, der høre hjemme her, ere disse kristelige Mænd aabne og ærlige, som kristelige Mænd bør være, og sige, hvad det er for Blade, de ville til Livs.

Det viser sig, at den Skade, disse Smudsblade gøre, kan sammenfattes i 4 Hovedpunkter. De ere uartige, sige de, se blot deres Sprog, hvilken Jargon! osv. Disse Blade give for det andet et helt vrangt Billede af Livet. For det tredie virke de forraaende ved deres markskrigeriske og bredt udpenslede Fremstillinger. Saa nævne de et enkelt Nummer, nemlig af „Aftenbladet“. Her faa vi altsaa at vide, hvor „Aftenbladet“ hører hen, og den Forbrydelse, „Aftenbladet“ har begaaet, er, at det i et Nummer har haft følgende Overskrifter — de have endda været fede, disse Overskrifter —: „Mytteri i Kronstadt“, „Smuglere for Kriminalretten“, „Mordet paa Enken“, „Et nyt

Mord“, „En Pige forsvunden“, „En Mange-Millionær begaar Selvmord“, „Ulykkelig Kærlighed“, „Selvmord paa Bryllupsdagen“, „Kong Oscar og Jødemyrderierne“, „Ruslands Bloddag“, „Flere Revolter“ og „Nye Mord“. Jeg kan nu ikke se, der er noget saa forfærdeligt i de Overskrifter. At et Blad skriver om Mytteriet i Kronstadt og Smuglere for Kriminalretten, kan jo være en særdeles hæderlig og god Opgave; men det har nu altsaa vundet denne Forenings højeste Mishag. Og saa kommer det fjerde — og det er det værste, sige de: De sægge Sanseligheden og befordre Usædeligheden. Der synes jeg, Indre Mission skulde være den, der talte mest sagte om dette: at befordre Usædeligheden og vække Sanseligheden. Jeg synes, Indre Mission ikke skulde begynde at tale saa højt op og rette Beskyldninger mod andre Blade i den Retning. Her tror jeg, de burde helst først feje for deres egen Dør.

Jeg haaber, ærede Medlemmer ville have forstaaet Tendensen i dette Blad. Dette Blad har nu fundet Naade hos den højterede Kultusminister. Han indstiller det som værdigt til en Understøttelse paa 500 Kr. aarlig. Jeg siger, det er glædeligt, at hele Udvalget har været enigt om at nægte dette Beløb, og jeg vil haabe, at Tingets Medlemmer ville slutte sig dertil, saa at det ikke skal lykkes den højterede Kultusminister at give denne Forening disse 500 Kr.

Der har saa, ligeledes paa Foranledning af Socialdemokratiet, været afholdt et Samraad om Skolebørns Tænder, idet vi fra vor Side kunde ønske, der blev indført en obligatorisk Undersøgelse af Skolebørns Tænder. Jeg tror, det vilde være særdeles gavnligt for vor Befolkning. Det har vist sig i Skoler, hvor man har indført en saadan Undersøgelse, at af Børnene i 10—11-Aars Alderen have kun nogle faa Procent alle deres Tænder hele og velbevarede, de ere mere eller mindre angrebne af Sygdom. Tidsrummet, hvori Børnene ere skolepligtige, fra det 7de til det 14de Aar, er netop den Tid, hvor Barnet skifter de 20 første Tænder, det faar, altsaa de saakaldte Mæketænder. Disse 20 Tænder skiftes, omtrent naar Skolepligten begynder, og de fornys saa, saa at Barnet ved den Tid, det gaar ud af Skolen, har faaet 20 andre Tænder plus 8 til. Naar det bliver udskrevet af Skolen ved 14-Aars Alderen, skulde altsaa et Barn have 28 Tænder, og de skulde helst være hele og velbevarede. Men naar man ved,